

คำแปล

Youth Justice and Criminal Evidence Act 1999

การคุ้มครองผู้ร้องทุกข์ในกระบวนการพิจารณาคดีความผิดทางเพศ

(Protection of complainants in proceedings for sexual offences)

มาตรา 41 ข้อจำกัดเกี่ยวกับพยานหลักฐานหรือคำถามเกี่ยวกับความประพฤติทางเพศของผู้ฟ้องร้อง ซึ่งกำหนดว่า

(1) หากผู้ถูกดำเนินคดีถูกฟ้องในการกระทำความผิดทางเพศ ห้ามมิให้ดำเนินการดังนี้ ยกเว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากศาล

(a) ห้ามมิให้มีพยานหลักฐานใดนำเข้าสู่การพิจารณา และ

(b) ห้ามมิให้ถามคำถามในการถามค้าน

ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นไปโดยหรือในนามของผู้ถูกกล่าวหาในการพิจารณาคดีในการถามเกี่ยวกับความประพฤติทางเพศของผู้ฟ้องร้อง

(2) ศาลอาจอนุญาตเกี่ยวกับพยานหลักฐานหรือคำถามใดที่มีการทำคำขอโดย หรือในนามของผู้ถูกกล่าวหา และศาลอาจไม่อนุญาตตามคำขอ เว้นเสียแต่จะเป็นที่พอใจว่า

(a) เป็นไปตามที่กล่าวไว้ในอนุมาตรา (3) หรือ (5) และ

(b) การปฏิเสธการขออนุญาตอาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่คำตัดสิน ของลูกขุน (แล้วแต่กรณี) หรือคำตัดสินของศาลที่เกี่ยวข้องในประเด็นดังกล่าว

(3) อนุมาตรานี้จะถูกนำมาใช้หากพยานหลักฐานหรือคำถามดังกล่าวนั้นเกี่ยวข้องกับประเด็นในคดี ซึ่ง

(a) ประเด็นดังกล่าวไม่ใช่ประเด็นเรื่องความยินยอม หรือ

(b) ประเด็นเรื่องความยินยอมและความประพฤติทางเพศของผู้ฟ้องร้อง ซึ่งเป็นพยานหลักฐานหรือคำถามเกี่ยวข้องในการกล่าวอ้างว่าได้เกิดขึ้น ณ เวลานั้น หรือในเวลาเดียวกันกับเหตุการณ์ซึ่งเป็นประเด็นในการฟ้องร้องต่อผู้ถูกกล่าวหา หรือ

(c) ประเด็นเรื่องความยินยอม และความประพฤติทางเพศ ของผู้ฟ้องร้องซึ่งเป็นพยานหลักฐานหรือคำถามเกี่ยวข้องกับการกล่าวอ้างในประเด็นใดๆ ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับ

(i) ความประพฤติทางเพศของผู้ฟ้องร้องซึ่ง (ตามพยานหลักฐานที่นำเข้าสู่การพิจารณาหรือที่ได้เข้าสู่การพิจารณาโดยหรือในนามของผู้ถูกกล่าวหา) ได้เกิดขึ้นในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์ซึ่งเป็นประเด็นในการฟ้องร้องผู้ถูกกล่าวหา หรือ

(ii) ความประพทธิทางเพศของผู้ฟ้องร้องซึ่ง (ตามพยานหลักฐานที่ปรากฏ) ได้เกิดขึ้น ณ เวลานั้นหรือในเวลาเดียวกันกับเหตุการณ์ดังกล่าว

ซึ่งไม่สามารถอธิบายความคล้ายคลึงกันว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ

(4) เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของอนุมาตรา (3) ไม่มีพยานหลักฐานหรือคำถามใดจะถือว่าเกี่ยวข้องกับประเด็นที่เกี่ยวข้องในคดี หากปรากฏต่อศาลอย่างมีเหตุสมควรที่จะสันนิษฐานได้ว่าวัตถุประสงค์ (วัตถุประสงค์หลัก) ซึ่งอาจจะมีการนำเข้าสู่การพิจารณาหรือมีการถามคำถามเพื่อก่อให้เกิดหรือมุ่งประสงค์ต่อการทำลายความน่าเชื่อถือของผู้ฟ้องร้องในฐานะพยาน

(5) อนุมาตรานี้จะถูกนำมาใช้หากพยานหลักฐานหรือคำถาม

(a) เกี่ยวข้องกับพยานหลักฐานที่เข้าสู่การพิจารณาโดยการฟ้องร้องเกี่ยวกับความประพทธิทางเพศของผู้ฟ้องร้อง และ

(b) ในความเห็นของศาลไม่เป็นการจำเป็นมากไปกว่าที่จะให้มีการนำพยานหลักฐานที่เข้าสู่การพิจารณาโดยการฟ้องร้องที่จะให้มีการหักล้างหรืออธิบายโดย หรือนามของผู้ถูกกล่าวหา

(6) เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของอนุมาตรา (3) และ (5) พยานหลักฐานหรือคำถามตัวอย่างเหตุการณ์เฉพาะ (ตัวอย่างเฉพาะ) ของความประพทธิทางเพศที่กล่าวอ้างในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ฟ้องร้อง (ดังนั้นไม่มีกรณีใดในอนุมาตราดังกล่าวที่จะนำไปใช้เกี่ยวกับพยานหลักฐานหรือคำถามซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้อง

(7) บทบัญญัติ (มาตรา) ส่วนนี้จะนำไปใช้กับการพิจารณาคดีโดยข้อเท็จจริงที่ว่าบุคคลคนเดียวหรือมากกว่านั้นที่ถูกฟ้องร้องในการดำเนินกระบวนการพิจารณาได้ถูกฟ้องร้องฐานกระทำความผิดทางเพศ

(a) บทบัญญัติส่วนนี้จะไม่นำไปใช้เกี่ยวกับการพิจารณาคดีหาก พนักงานอัยการตัดสินใจที่จะไม่ดำเนินคดีกับบุคคลดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่ฟ้อง แต่

(b) บทบัญญัติส่วนนี้จะนำไปใช้ในกรณีซึ่งบุคคลดังกล่าวรับสารภาพผิด หรือถูกฟ้องร้องในกรณีดังกล่าว

(8) ไม่มีบทบัญญัติใดในส่วนนี้จะอนุญาตให้มีการนำพยานหลักฐานเข้าสู่การพิจารณาหรือสอบถามคำถามใดซึ่งไม่สามารถมีการนำพยานหลักฐานเข้าสู่การพิจารณาหรือการสอบถามใดซึ่งแยกได้จากบทบัญญัติส่วนนี้

มาตรา 42 การตีความและการใช้มาตรา 41

(1) ในมาตรา 41

(a) ประเด็นที่เกี่ยวข้องแก่คดี (relevant issue in the case) หมายถึงประเด็นใดๆ ที่ตกอยู่ภายใต้การพิสูจน์โดยการฟ้องร้องหรือข้อต่อสู้ในการพิจารณาคดีของผู้ถูกกล่าวหา

(b) ประเด็นของความยินยอม (issue of consent) หมายถึง ประเด็นข้อเท็จจริงที่ว่าผู้ร้องทุกข์ได้ยินยอมในการกระทำซึ่งก่อให้เกิดการกระทำความผิดซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้ถูกฟ้องร้องหรือไม่ (ทั้งนี้ไม่รวมถึงประเด็นใดๆ เกี่ยวกับความเชื่อของผู้ถูกกล่าวหาว่าผู้ร้องทุกข์ได้ให้ความยินยอม)

(c) ความประพฤติทางเพศ (sexual behaviour) หมายถึง พฤติกรรมทางเพศหรือประสบการณ์ทางเพศอื่นๆ ไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นหรือไม่ แต่ยกเว้น (ไม่รวมถึงมาตรา 41(3)(c)(i) and (5)(a)) ข้อกล่าวอ้างใดๆ ที่เกิดขึ้นในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์ซึ่งเป็นประเด็นในการฟ้องร้องผู้ถูกกล่าวหา และ

(d) ภายใต้อำนาจใดๆ ตามอนุมาตรา 2 ความผิดทางเพศ (sexual offence) จะตีความไปตามมาตรา 62

(2) เลขาธิการแห่งรัฐอาจออกคำสั่งเกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมาตรา 41 หากเห็นเหมาะสมว่าควรเพิ่มเติมหรือตัดออกความผิดใดๆ เกี่ยวกับความผิดทางเพศเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมาตรา 62

(3) มาตรา 41 จะนำไปใช้กับกระบวนการพิจารณาดังต่อไปนี้

(a) การดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อหน้าเจ้าหน้าที่ศาลในการสอบถามความผิดขณะสอบหาข้อเท็จจริง

(b) การรับฟังคำร้องภายใต้ วรรค 5(1) ในตาราง 6 ของพระราชบัญญัติกระบวนการพิจารณาทางอาญา ค.ศ. 1991 (การร้องขอให้มีการยกฟ้องซึ่งตามด้วยการแจ้งโอนคดีไปยังศาล Crown Court)

(c) การรับฟังคำร้องภายใต้ วรรค 2(1) ในตาราง 3 พระราชบัญญัติอาชญากรรมและความไม่เป็นระเบียบ ค.ศ. 1998 (การร้องขอให้มีการยกฟ้องโดยบุคคลซึ่งถูกส่งไปรับการพิจารณาภายใต้มาตรา 51 ของพระราชบัญญัติ)

(d) การพิจารณาระหว่างที่มีการฟ้องร้องหรือมีการตัดสินคดี เพื่อวัตถุประสงค์ในการกำหนดประเด็นคำตัดสินของศาลเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาจะได้รับการดำเนินการอย่างไร

(e) การพิจารณาคดีอุทธรณ์

และการอ้างถึงถึง (ในมาตรา 41 หรือมาตรานี้) ถึงบุคคลซึ่งถูกฟ้องร้องรวมทั้งบุคคลซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด